

- 3) Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii în care s-a pronunțat Ordonanța Comisia/Consiliul (C-425/13, EU:C:2014:91).
- 4) Parlamentul European, precum și Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA și Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques

(Cauza C-584/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Impozit pe cifra de afaceri — Domeniu de aplicare — Scutiri — Noțiunea „operațiuni de asigurare” — Noțiunea „prestări de servicii” — Sumă forfetară plătită pentru garanție în caz de defecțiuni ale unui autovehicul de ocazie)

(2015/C 311/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Pârâți: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991, trebuie interpretat în sensul că prestarea de servicii care constă în faptul că un operator economic independent de revânzătorul unui vehicul de ocazie oferă o garanție, în schimbul plății unei sume forfetare, care acoperă defecțiunea mecanică a anumitor piese ale acestui autovehicul constituie o operațiune de asigurare scutită în sensul acestei dispoziții. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă, în împrejurări precum cele din cauzele principale, prestarea de servicii în discuție în litigiul principal este o astfel de prestare. Furnizarea unei astfel de prestații și vânzarea vehiculului de ocazie trebuie în principiu considerate prestații distincte și independente, care trebuie tratate separat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Revine instanței de trimitere sarcina de a determina dacă, având în vedere împrejurările specifice ale cauzelor principale, vânzarea unui vehicul de ocazie și garanția furnizată de un operator economic independent de revânzătorul acestui vehicul pentru defecțiunea mecanică ce poate afecta anumite piese ale acestuia sunt legate între ele în așa măsură încât trebuie să se considere că acestea constituie o operațiune unică sau dacă, dimpotrivă, constituie operațiuni independente.

(¹) JO C 31, 1.2.2014.